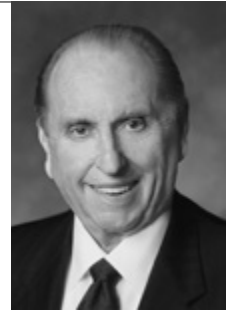

Președintele Thomas S. Monson

Suntem pregătiți?

O dată, în vecinătatea locului unde locuiam și slujeam, Biserica gestiona o fermă de păsări al cărei personal a fost compus, la început, din voluntari din diferite episcopii locale. Majoritatea timpului, a fost un proiect care s-a desfășurat eficient, aprovizionând magaziile episcopilor cu mii de ouă proaspete și sute de kilograme de păsări pregătite pentru consum (eviscerate și curățate de piele). Totuși, uneori, faptul de a fi fermieri voluntari, fără pregătire, implica nu numai bășici pe mâini, ci și sentimente și idei frustrante.

De exemplu, îmi voi aminti totdeauna de momentul în care am adunat tinerii băieți din Preoția aaronică pentru a face o curățenie amănunțită la începutul primăverii. Grupul nostru entuziast și energic s-a adunat la fermă și, în ritm alert, a smuls, a adunat și a ars o cantitate mare de buruieni și reziduuri. La lumina strălucitoare a focului aprins, am mâncat hot dogs și ne-am felicitat pentru munca bine făcută.

Cu toate acestea, a fost o problemă dezastruoasă. Zgomotul și focul au deranjat excesiv populația fragilă de 5.000 de găini care se afla acolo, încât cele mai multe dintre ele au început brusc să-și piardă penele și au încetat să mai facă ouă. Ulterior, am tolerat câteva buruieni pentru a putea produce mai multe ouă.

Fiecare membru al Bisericii care a ajutat la asigurarea bunăstării celor nevoiași nu uită niciodată sau nu regretă experiența. Hărnicia, chibzuiala, bizuirea pe forțe proprii

și împărtășirea a ceea ce ai cu ceilalți nu sunt lucruri noi pentru noi.

Trebuie să ne amintim că cel mai bun sistem de depozitare ar fi ca fiecare familie din Biserică să aibă o rezervă de alimente, îmbrăcăminte și, unde este posibil, alte lucruri necesare vieții. Magazia Domnului include timp, talente, îndemnări, compasiune, materiale consacrate și mijloace financiare ale membrilor credincioși din Biserică. Aceste resurse sunt disponibile episcopului pentru a-i ajuta pe cei nevoiași.

Noi îi îndemnăm pe toți sfinții din zilele din urmă să fie prudenți în planurile lor, să fie moderați în modul de a trăi și să evite datoriile excesive sau care nu sunt necesare. Mulți oameni ar putea îndura greutățile financiare în viața lor, dacă ar avea o rezervă de mâncare și îmbrăcăminte și dacă n-ar avea nicio datorie. Astăzi, vedem că mulți au făcut exact opusul acestui sfat: au datorii și nu au rezerve de mâncare.

Repet ceea ce Prima Președinție a declarat cu câțiva ani în urmă:

„Sfinții din zilele din urmă au fost sfătuiți timp de mulți ani să se pregătească pentru situații grele și să pună deoparte ceva bani. Economisind bani, siguranța și bunăstarea cresc incommensurabil. Fiecare familie are responsabilitatea să-și asigure, pe cât posibil, cele necesare propriilor nevoi.

Vă încurajăm, oriunde trăiți în lume, să vă pregătiți pentru momente grele luând în considerare situația

dumneavoastră financiară. Vă îndemnăm să fiți cumpătați cu cheltuielile; țineți-vă sub control dorința de a face cumpărături pentru a evita pe cât este posibil datoriile. Plătiți-vă datoriile cât puteți de repede și eliberați-vă de această robie. Economisiți cu regularitate o sumă mică de bani pentru a vă forma o rezervă financiară”¹

Suntem pregătiți pentru situațiile de urgență din viața noastră? Sunt abilitățile noastre desăvârșite? Trăim noi în mod chibzuit? Avem la îndemână rezerve? Suntem supuși poruncilor lui Dumnezeu? Suntem receptivi la învățăturile profeților? Suntem pregătiți să dăm din ceea ce avem săracilor, celor nevoiași? Suntem cinstiți față de Domnul?

Trăim în vremuri tulburi. Deseori, viitorul este necunoscut; de aceea, este de datoria noastră să ne pregătim pentru momente incerte. Când vine timpul să luăm decizii, timpul pentru pregătire a trecut.

NOTE

1. Prima Președinție, *All Is Safely Gathered In: Family Finances* (pamflet, 2007).

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Observând nevoile celor pe care îi vizitați, gândiți-vă la moduri în care îi puteți ajuta să se bizuie mai mult pe forțele proprii la locul de muncă, în problemele financiare, în asigurarea de rezerve de alimente sau în pregătirea pentru situații de urgență. Gândiți-vă la o îndemânare pe care ați putea să le-o împărtășiți, cum ar fi grădinaritul sau administrarea banilor, care să le dea posibilitatea să urmeze sfatul președintelui Monson.

TINERI

Am slujit din nou

de Jaíne Araújo

Într-o zi, după terminarea unui proiect de slujire, treceam prin fața casei noastre de întruniri și am

văzut două surori care făceau curățenie în clădire. Pur și simplu, m-am adresat lor: „Surori, aveți nevoie de ajutor?” Una dintre ele mi-a zâmbit și a spus că ajunsesem exact la timp, deoarece ele erau singurele care făceau curățenie și erau foarte obosite. Ea a spus că se rugase Domnului să trimită pe cineva să le ajute. Am fost foarte fericită să fiu răspunsul la rugăciunile ei. Tocmai terminasem să slujesc unei alte persoane și eram, de asemenea, obosită, dar mi-am urmat inima și m-am oferit să slujesc mai mult.

Este o poruncă să muncești cu bucurie (vezi D&L 24:7). Când avem dorința să slujim întotdeauna, noi putem ajuta să se întâmple miracole în viața altor oameni. Viața noastră devine mai însemnată când slujim. Domnul ne iubește într-adevăr. El îi ajută pe toți copiii Lui și El ne va da puterea să slujim.

Autoarea trăiește în Rio Grande do Norte, Brazilia.

COPII

Sunteți pregătiți?

Răspunsuri: Adevărat, adevărat, fals, adevărat, fals

Președintele Monson ne-a cerut fiecăruia dintre noi să fim pregătiți pentru timpuri grele și să-i ajutăm pe alții în momentele lor grele. Completați acest chestionar cu adevărat sau fals pentru a vedea dacă sunteți pregătiți!

Întotdeauna pot găsi pe cineva pentru a-l ajuta.

Adevărat Fals

Pot să fiu recunoscător pentru fiecare lucru pe care îl am deja. Adevărat Fals

Nu am niciun talent pe care să-l împărtășesc cuiva. Adevărat Fals

Să economisești bani pentru mai târziu este o idee bună. Adevărat Fals

Am nevoie de jucării și haine noi pentru a fi fericit. Adevărat Fals

Misiunea divină a lui Isus Hristos – Mângâietor

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ce să împărtășiți. În ce mod înțelegerea vieții și misiunii Salvatorului va spori credința dumneavoastră în El și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

Credință, familie, alinare

Acest mesaj face parte dintr-o serie de mesaje ale învățătoarelor vizitatoare care prezintă aspecte ale misiunii Salvatorului.

Isus Hristos a promis: „Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi” (Ioan 14:18). El ne va da „o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânșului” (Isaia 61:3). Deoarece Hristos a suferit ispășirea pentru fiecare dintre noi, El nu ne va uita. „[Salvatorul nostru] a luat asupra Lui... durerile, suferințele și tristețile noastre, astfel încât El să poată cunoaște ce simțim și cum să ne aducă mângâiere”, a spus Linda S. Reeves, a doua consilieră în Președinția generală a Societății de Alinare.¹

Cunoașterea faptului că Hristos ne va alina ne poate aduce pace și ne inspiră să urmăm exemplul Său slujindu-le altora. Președintele Thomas S. Monson a spus: „Cunoașterea Evangheliei și dragostea noastră pentru Tatăl nostru Ceresc și Salvatorul nostru ne vor alina și

susține și ne vor aduce bucurie în inimă în timp ce pășim în dreptate și ținem poruncile”. Nimic din lumea aceasta nu ne poate înfrânge”.²

Din scripturi

Ioan 14:18, 23; Alma 7:11–13;
Doctrină și legăminte 101:14–16

Din istoria noastră

Elaine L. Jack, a 12-a președintă generală a Societății de Alinare, a spus: „În învățământul prin vizite, noi întindem mâna una alteia. Faptele noastre, comunică, deseori, ceea ce cuvintele nu pot comunica. O îmbrățișare caldă sporește comunicarea. Râsul împreună ne unește. O experiență comună ne împropătează sufletele. Nu putem întotdeauna să ridicăm povara cuiva, dar putem să sprijinim acea persoană pentru a o putea suporta mai ușor.”³

Surorile noastre din Societatea de Alinare, care au fost printre primii pionieri mormoni, „au găsit tărie

spirituală în dragostea și compasiunea pe care le-au avut una pentru alta... Când au trecut prin încercările cauzate de boală sau decese, ele s-au rugat cu credință una pentru alta și s-au alinat una pe alta. «Dragostea lui Dumnezeu s-a revărsat de la o inimă la alta» a scris Helen Mar Whitney, «până când cel rău a rămas fără putere în eforturile lui de a sta între noi și Domnul iar săgețile lui chinuitoare, în unele momente, n-au mai avut efect».⁴

NOTE

1. Linda S. Reeves, „Domnul nu v-a uitat”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 120.
2. Thomas S. Monson, „Fiți bucuroși”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 92.
3. Elaine L. Jack, în *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 119.
4. *Daughters in My Kingdom*, p. 34.

Luați în considerare

În ce mod vă aduce alinare cunoașterea faptului că Domnul Își amintește de dumneavoastră?